

5 sierpnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

B 65d, 85/70

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3606.

Kl. 81 c 27.

Firma Karl Schmoll
(Wiedeń, Austria).

Opakowanie, szczególnie do past, i sposób jego wykonania.

Zgłoszono 21 grudnia 1922 r.

Udzielono 30 listopada 1925 r.

Pierwszeństwo: 1 kwietnia 1922 r. (Austria).

Używane dotychczas do opakowania past prawie wyłącznie puszki blaszane mają tę wadę, że sporządzanie ich jest kosztowne. Powtórne użycie takich puszek w przemyśle fabrycznym jest praktycznie niewykonalne, gdyż puszki, które były w użyciu, musiałyby być oczyszczane i niemożliwe jest usuwanie na puszkach takich wszelkich zniekształceń i nadawanie im wyglądu nowych.

Wynalazek dotyczy opakowania, które tak samo, jak puszki blaszane, odgradza zawartość od dostępu powietrza, zaś wytwarzanie takowego jest znacznie tańsze i może mu być nadany dowolny wygląd. Opakowanie to składa się z dwóch albo kilku krążków, których krawędzie ściśle do siebie przylegają i są zaciśnięte

przez dwie wsadzone jedna w drugą obrączki.

Na załączonym rysunku jest widoczny przedmiot wynalazku, jako przykład wykonania, przyczem fig. 1 — 5 przedstawiają kolejność wytwarzania, a fig. 6 i 7 są przekrojem osiowym i widokiem zgóry gotowego napełnionego opakowania.

Do wykonania opakowania zostaje użyta przeważnie okrągła albo owalna obrączka 1 z tektury albo z innego odpowiedniego materiału, położona na roboczym stole 2 i pokryta jedną albo kilkoma krążkami papieru 3 (fig. 1). Jeżeli opakowanie ma służyć do past, to nadają się najbardziej krążki z papieru pergaminowego. Krążki te zostają zapomocą tłoczka 4 wciśnięte do wnętrza obrączki 1 i całkowicie wypełnia-

ją jej próżną przestrzeń (fig. 2); wystająca krawędź krążka zostaje odgięta naze-wnątrz, a na powstałe w ten sposób naczynie zostaje nasunięta druga, obrączka 5, która przyciska krawędź krążka 3 do zewnętrznej powierzchni wewnętrznej obrączki 1 (fig. 3). Tłoczek 4 zostaje usunięty i naczynie jest gotowe do napełnienia. Jeżeli ma ono służyć dla pasty do obuwia, to wprowadza się je na stół i zawartość 6 nalewa się w ciepłym stanie.

Po ochłodzeniu obrączka 5 może być zdjęta, co wykonywa się w odpowiedni sposób na roboczym stole 7, zaopatrzonym w podwyższenie 8 o średnicy mniejszej od szerokości prześwitu obrączki 5 i umożliwiające przez to usunięcie takowej. Obrączka 1 zostaje następnie znów pokryta jednym albo kilkoma krążkami 8 (fig. 4), po-czem znów nasadza się obrączkę 5 (fig. 5). Krawędzie krążków 3 i 9 przylegają w ten sposób szczelnie do siebie i są zaciśnięte przez obrączki 1 i 5. Opakowanie jest go-towe i ma widoczny (fig. 6 i 7) kształt. Możliwe jest również sklekanie krawędzi krążków przez gumowanie wewnętrznej strony obrączki 5, przez co kupujący ma możność skontrolowania, czy zawartość o-pakowania nie została zmieniona.

Prz. użyciu zawartości na górnej stro-nie opakowania odcina się brzeg krążka, a towar przeprowadza się do blaszanej puszki albo innego odpowiedniego naczynia.

Nasunięcie obrączki 5 przed napełnia-niem opakowania ma na celu nadanie ta-kowemu większej sztywności, ułatwiającej manipulowanie i przenoszenie do stołu, gdzie odbywa się napełnianie, jak również i zabezpieczenie wystających brzegów pa-pierowych krążków od zwilżenia płynnym towarem albo od zabrudzenia w inny spo-sób.

W tym celu może również stale być u-żywana służąca jedynie, jako narzędzie, metalowa obrączka, gdy przeznaczona do

wykonania opakowania i tworząca jego składową część obrączka 5 składa się z tektury. Robocza obrączka może być za-opatrzona w uchwyty.

Stosowanie opakowania nie ogranicza się tylko do past, okazuje się ono również odpowiednim dla sproszkowanych lub sta-łych przedmiotów, jak taśmy kolorowe, które winny znajdować się w sprzedaży w naczyniach bez dostępu powietrza. W ta-kich wypadkach zesunięcie pierścienia przed wypełnieniem niezawsze jest po-trzebne, napełnienie może się odbywać bez-pośrednio po usunięciu tłoczka 4 (fig. 2).

Część wynalazku polega również na spo-sobie wprowadzenia etykiet na opisane opa-kowanie. Naklejanie etykiet jest niepożą-dane, gdyż zmiekcza tworzący opakowa-nie papier i fałduje go. Prócz tego, byłoby ono kosztowne, gdyż wymaga oddzielnego zabiegu roboczego i dużego zużycia dro-giego kleiwa. Według wynalazku etykie-ty zostają umocowane na opakowaniu w ten sposób, że nad krążkami, służącymi do wykonania opakowania, kładzie się krążki, zaopatrzone w etykietę, sposób użycia, na-pis i t. d., a krawędź wspólnie z krawędzią innych krążków zaciska się.

Sposób ten wymaga tylko nakładania etykiety, a poza tem żadnej innej pracy nie wymaga. W taki sam sposób etykieta mo-że być położona pod dolny krążek opako-wania, przez co opakowanie zostaje zaopa-trzone w napisy z obu stron.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Opakowanie, szczególne do past, znamienne zastosowaniem dwóch albo kil-ku zamykających towar krążków papieru, których brzegi stykają się i są zaciśnięte przez dwie nasadzone jedna w drugą ob-rączki.

2. Opakowanie według zastrz. 1, zna-mienne tem, że jeden albo kilka krążków

papieru są ukształtowane w formie naczyń i wypełniają przestrzeń, zamkniętą przez obrączkę wewnętrzną, a krawędź ich wraz z krawędzią krążków, pokrywających próżną przestrzeń, jest odgięta w kierunku osi obrączki.

3. Sposób wytwarzania opakowania według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że jeden albo kilka krążków papieru zostają wciśnięte w próżną przestrzeń obrączki, a po bocznem odgięciu ich wystających nad obrączką krawędzi zostają przykryte innemi krążkami i krawędzie ich wspólnie zostają przez nasunięcie drugiej obrączki przyciśnięte do zewnętrznej ścianki wewnętrznej obrączki.

4. Sposób według zastrz. 3, znamienny tem, że na dolną część opakowania przed napełnieniem i nakryciem zostaje nasunięta obrączka, a po zapełnieniu naczynia — znów odjęta, poczem zaciśnięcie pokrywających listków odbywa się zapomocą tejże albo innej obrączki.

4. Sposób nakładania etykiet na opakowanie według zastrz. 1, znamienny tem, że nad tworzącemi opakowanie krążkami papieru kładzie się krążki z etykietami, a krawędzie ich zaciska się wspólnie z krawędziami pierwszych.

Firma Karl Schmoll.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

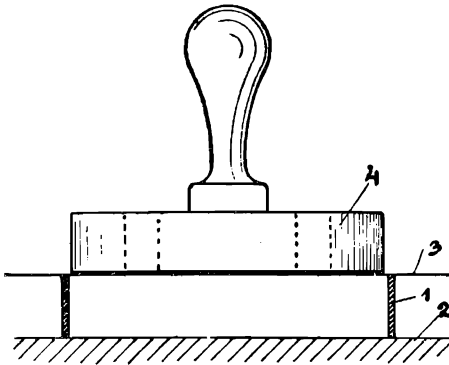

Fig. 5.

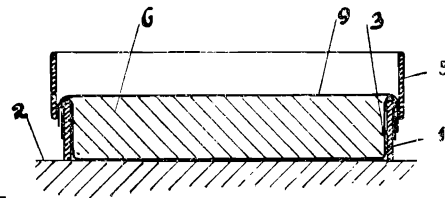

Fig. 2.

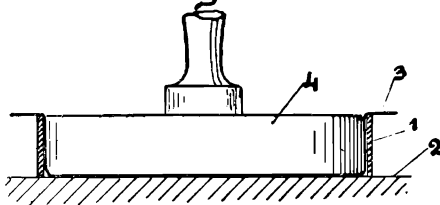

Fig. 6.

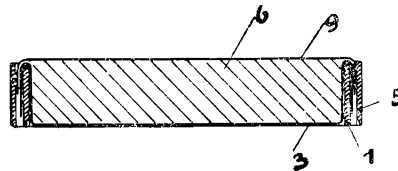

Fig. 3.

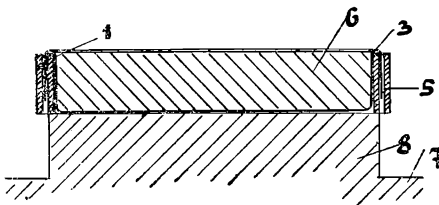

Fig. 7.

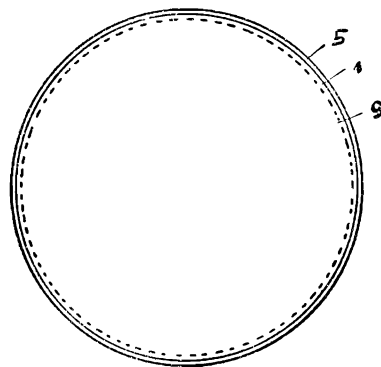

Fig. 4.

